

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 92/2011-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 16. marca 2011 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom Okresným súdom Bratislava II pod sp. zn. 50 C 265/2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. februára 2011 doručená sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorej namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v konaní vedenom Okresným súdom Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 50 C 265/2008.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ podal 10. decembra 2007 Krajskému súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) žalobu, ktorou sa domáhal ochrany osobnosti s náhradou nemajetkovej ujmy proti sudcom ústavného súdu JUDr. Jánovi Auxtovi, JUDr. Ľubomírovi Dobříkovi a JUDr. Rudolfovi Tkáčikovi, a súčasne požiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov z dôvodu nepriaznivých majetkových pomerov.

Podľa sťažovateľa konanie v jeho veci trvá viac ako tri roky bez meritórneho rozhodnutia.

Sťažnosti na prietahy v konaní podal sťažovateľ okresnému súdu 22. júna 2009 a 3. januára 2011, ale dosiaľ mu nebola doručená žiadna odpoveď.

Na základe uvedeného sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd vydal nález, v ktorom vysloví:

„II.A. Okresný súd Bratislava II porušuje základné práva D. B. v konaní 50C/265/2008 garantované čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru.

II.B. Ústavný súd prikazuje Okresnému súdu Bratislava II konať bez ďalších prietahov.

II.C. Okresný súd Bratislava II je povinný zaplatiť satisfakciu D. B. vo výške 5.000 Eur (s ohľadom na marenie konania 17C/161/03 a ignorovanie rozsudku Súdu č. 26456/06 z dňa 18. 05. 2010)...

II.D. Okresný súd zaplatí trovy advokata. Všetko zaplatí v lehote 15 dní od dňa právoplatnosti Nálezu ÚS SR. V prípade omeškania je povinný zaplatiť aj úroky z omeškania vo výške 200 EUR za každý deň omeškania, od dňa povinnosti zaplatiť do zaplatenia.“

V závere sťažnosti sťažovateľ požiadal o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom z dôvodu nepriaznivých majetkových pomerov.

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide vtedy, ak namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu tohto základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (napr. I. ÚS 7/00, III. ÚS 100/01, III. ÚS 263/03, II. ÚS 98/06).

Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na konanie bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom,

ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných priet'ahoch (II. ÚS 92/05).

Dôvodom na odmietnutie s'ťažnosti ako zjavne neopodstatnenej je aj zistenie, že sa postup všeobecného súdu nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priet'ahy (I. ÚS 27/02, I. ÚS 197/03, I. ÚS 38/04).

Predmetom s'ťažnosti s'ťažovateľa pred ústavným súdom je namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 50 C 265/2008.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom.

Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98).

Ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že s'ťažovateľ v napadnutom konaní podal neperfektný návrh na ochranu osobnosti s náhradou nemajetkovej ujmy, ktorý doručil 10. decembra 2007 vecne nepríslušnému krajskému súdu. Okresnému súdu bol návrh s'ťažovateľa doručený až 12. novembra 2008. Uznesením okresného súdu sp. zn. 50 C 265/2008 z 12. januára 2009 bol s'ťažovateľ vyzvaný, aby doplnil a opravil svoje nesprávne, neúplné a nezrozumiteľné podanie, a to tým spôsobom, že odporcov označí menom a priezviskom, bydliskom a údajom o ich štátnom občianstve. S'ťažovateľ podaním z 19. januára 2009 nedostatky svojho návrhu neodstránil.

Z uvedeného vyplýva, že aj sťažovateľ prispel k predĺženiu uvedeného konania, a v tejto súvislosti ústavný súd pripomína svoju judikatúru, v rámci ktorej už vyslovil, že k právu účastníka konania na efektívny, rýchly a účelný postup súdu v konaní pristupuje procesná povinnosť účastníka konania prispievať k dosiahnutiu účelu súdneho konania včasným reagovaním na pokyny súdu a oznámením potrebných skutočností (III. ÚS 255/05).

Zo sťažnosti a z jej príloh tiež vyplynulo, že okresný súd uznesením sp. zn. 50 C 265/2008 z 2. marca 2009 oslobodil sťažovateľa od súdnych poplatkov a po pojednávaní konanom 20. mája 2009 vo veci rozhodol rozsudkom sp. zn. 50 C 265/2008 z 20. mája 2009 tak, že návrh sťažovateľa zamietol. Po podanom odvolaní (doručenom okresnému súdu 30. júla 2009) bol spis predložený krajskému súdu, ktorý uznesením sp. zn. 8 Co 326/2009 zo 6. júla 2010 napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Dôvodom zrušenia predmetného rozsudku okresného súdu bol jeho nesprávny postup spočívajúci v skutočnosti, že aj keď okresný súd postupom podľa § 43 Občianskeho súdneho poriadku vyzval sťažovateľa na odstránenie väd jeho návrhu (nedostatky v označení odporcov), ďalej vo veci konal bez vykonania nápravy. Súdny spis bol okresnému súdu vrátený 15. júla 2010.

Z uvedeného priebehu doterajšieho konania vyplýva, že konanie v predmetnej veci dosiaľ trvá tri roky a dva mesiace. Z celkovej doby tohto konania nemožno na ťarchu napadnutého okresného súdu započítať obdobie od 10. decembra 2007 do 12. novembra 2008 (11 mesiacov), v ktorom sa spis v tejto veci nachádzal na krajskom súde v dôsledku podania návrhu na vecne nepríslušnom súde, ani obdobie od 24. septembra 2009 do 15. júla 2010 (takmer 10 mesiacov), keď sa spis nachádzal na odvolacom súde v dôsledku odvolania proti rozsudku z 20. mája 2009 podaného sťažovateľom. Ústavný súd však súčasne poznamenáva, že krajský súd zrušil rozhodnutie okresného súdu z dôvodu procesných pochybení.

Ústavný súd v súvislosti s namietanými priet'ahmi v konaní okresného súdu vedenom pod sp. zn. 50 C 265/2008 opakovane poukazuje na skutočnosť, že „ojedinelá nečinnosť súdu hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov sama osebe nemusí ešte zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru“ (I. ÚS 42/01, III. ÚS 91/04). Nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy [čl. 6 ods. 1 dohovoru (napr. I. ÚS 46/01, II. ÚS 57/01, I. ÚS 92/03)].

Ústavný súd zistil, že po odrátaní doby, počas ktorej sa súdny spis nachádzal na krajskom súde, napadnuté konanie na okresnom súde prebieha necelých 17 mesiacov. Berúc do úvahy uvedené zistenie, ako aj s prihliadnutím na charakter sporu (návrh na ochranu osobnosti vedený v súvislosti so subjektívnou nespokojnosťou sťažovateľa s postupom a rozhodovaním ústavného súdu) ústavný súd nepovažoval postup okresného súdu za taký, ktorý by mohol byť východiskom na vyvodenie záveru o príčinnej súvislosti s možným porušením základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, a preto sťažnosť odmietol pre jej zjavnú neopodstatnenosť (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Pokiaľ sťažovateľ poukazuje na tú skutočnosť, že predseda okresného súdu jeho sťažnosti na priet'ahy v konaní doručené 22. júna 2009 a 3. januára 2011 nevybavil, ústavný súd nie je kompetentný preskúmavať v tomto smere postup všeobecných súdov.

Pretože sťažnosť bola odmietnutá na predbežnom prerokovaní, nebol už dôvod zaoberať sa žiadosťou sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. marca 2011